

zachowaniu, przepisów prawa strzedz pilnie, obowiązki swoje spełniać gorliwie i sumiennie, rozkazy przełożonych wykonać dokładnie, tajemnicy urzędowej dochować.

Tak mi Panie Boże dopomóż".

Marszałek: Trąpczyński

w z. Prezydenta Ministrów

Minister Spraw Wewnętrznych:

S. Wojciechowski

ROZKAZY

Gł. Komendanta Policji Państwowej.

1. Wobec niestosowania należnych środków ostrożności przy rewizjach osób podejrzanych, zdarzały się w ostatnich czasach wypadki poranienia, a nawet zabójstwa funkcjonariuszów policji.

Zwracam uwagę na ścisłe przestrzeganie przy obławach i pościgach okólnika b. Naczelnej Inspekcji Policji z dn. 17 marca r. b. Nr. 15. Okólnik ten należy sporządzić w odpowiedniej ilości egzemplarzach i wywieść we wszystkich urzędach policyjnych, (powiatowych komendach, komisariatach i posterunkach) na miejscu widocznym, oraz podawać go bezzwłocznie do wiadomości nowoprzyjętych funkcjonariuszów policji. Związkiem uniknąć należy wysyłania na pościg pojedynczych funkcjonariuszów policji.

OKÓLNIAK № 15.

Naczelna Inspekcja Policji Państwowej

Do

Wszystkich Urzędów Policji Komunalnej.

Ponieważ zdarzają się obecnie wypadki poranienia funkcjonariuszy policji przez bandytów podczas zatrzymywania ich i osobistej rewizji, przypominam p. p. Komendantom, aby pouczyli wszystkich podkomendnych, jak należy zachowywać się przy rewizji podejrzanych osób.

Skoro funkcjonariusze policji zauważą idących lub jadących podejrzanych ludzi, należy przygotować broń do strzału i dać rozkaz zatrzymania się, a następnie podnieść ręk do góry („rece do góry"). Po uderzeniu jednego z podejrzanych jeden z policjantów winien przystąpić do rewizji osobistej, pozostali z palcem na cyngli powinni śledzić, aby nikt nie ważył się opuścić ręk lub usiłować zbiedz. Rewidowanie podejrzanego winno się odbywać w ten sposób, aby obmacywać ciało od tyłu (nigdy od przodu), dokładnie badać zawartość kieszeni, rękawów, cholew i butów, czapki i t. d. Po szczegółowym zbadaniu i rozbrojeniu podejrzanych, dopiero można pozwolić na opuszczenie rąk i wtedy należy przystąpić do zbadania dowodów osobistych i innych przedmiotów, znajdujących się u podejrzanych.

Jeżeli podejrzani jadą na furmance, należy postępować, jak wyżej z tą różnicą, że po rozkazie „rece do góry", należy nakazać wszystkim jadącym zejść z furmanki i rewizję osobistą przeprowadzić na drodze. W czasie użycia broni palnej uniknąć bezładnej strzelaniny, lecz opanowawszy zdenerwowanie, spokojnie mierzyć z karabinu, lub rewolweru, wybrawszy sobie na cel jednego zлочытцы.

Powyższy okólnik polecam podać do wiadomości i wykonania wszystkim bez wyjątku szarżom policji.

Naczelny Inspektor Policji

w/z S. Krzyżanowski.

2. Zgodnie z ustawą z dnia 31 lipca 1919 r. przyznany został od dnia 1 lipca r. b. cywilnym emerytowanym funkcjonariuszom i robotnikom państwowym, pracownikom kolejowym, nauczycielom szkół powszechnych, średnich i wyższych, jako też wdowom i sierotom po nich, księżom emerytom i osobom, pobierającym zasiłek tytułem daru z łaski, o ile osoby te są obywatelami Państwa Polskiego obok dotychczas przyznanych dodatków drożynianych i kwartalnych jeszcze nadzwyczajny dodatek drożyniany (Dziennik Praw Nr. 65 poz. 392).

Prawo do poboru tego dodatku przysługuje tym osobom, które w czasie swej czynności służbowej nie odnosiły się wrogo do narodowości polskiej i które, pobierając emeryturę względnie pensję wdowią z dotychczasowymi dodatkami wyżej 2400 marek rocznie — nie osiągały nadto z innych źródeł dochodu co najmniej równego powyższemu kwotom.

Poświadczenia powyższych danych na podaniach interesowanych osób z wyjątkiem pracowników kolejowych oraz pozostałych po nich wdów i sierot, wystawiane być powinny przez zwierzchność gminną w miejscu zamieszkania petenta i potwierdzone przez przynależną władzę administracyjną, a w miastach: Warszawie, Łodzi, Lublinie, Lwowie i Krakowie przez komendantów policji, w których to poświadczenia ma być stwierdzone, że zachodzą co do nich warunki przewidziane w art. 5 lit. a i b Ustawy z dn. 31.XII 1919. (Dz. Praw. Roz. 392, — (Monitor Polski Nr. 211 z dn. 19.IX-19 r.).

Poświadczenia powinny opierać się na dokładnie przeprowadzonych o petencie wywiadach, nie ograniczając się na danych osób interesowanych, lecz opierając się na zeznaniach osób wiarogodnych oraz mających znaczenie dla sprawy dokumentach.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. Dz. P. P. № 65, poz. 392 o przyznaniu dla cywilnych emerytowanych funkcjonariuszów państwowych, kolejowych, dla nauczycieli szkół powszechnych, średnich i wyższych, jak też dla wdów i sierot po nich, oraz księżów emerytów nadzwyczajnego dodatku drożynianego.

Art. 5. Przypadające zasadnicze zaopatrzenie nie może być wraz z obliczonym po myśli art. 2 ustawy nadzwyczajnym dodatkiem mniejsze od zaopatrzenia wraz z tym samym dodatkiem bezpośrednio niższego stopnia, w przeciwnym bowiem razie należy je uzupełnić do tej wysokości.

Pobierający np. emeryturę w kwocie 650 mk. nie otrzyma wraz z należącym mu się ustawowo 100% dodatkiem kwoty 1300 mk. (650 plus 650), lecz kwotę 1500 mk., ponieważ najwyższy wymiar dodatku nadzwyczajnego bezpośrednio niższego stopnia (600 mk.) wynosi 900 mk. (600 plus 300 mk.).

U S T A W A

z dnia 31 lipca 1919 roku o przyznaniu dla cywilnych emerytowanych funkcjonariuszów państwowych, kolejowych, dla nauczycieli szkół powszechnych, średnich i wyższych, jak też dla wdów i sierot po nich oraz księżów emerytów nadzwyczajnego dodatku drożynianego.

Art. 1. Ze względu na wywołane wojną nadzwyczajne stosunki drożyniane, upoważnia się Rząd do wyłączenia od dnia 1 lipca 1919 roku aż do czasu ustawowego regulowania poborów emerytalnych, jako też pensji wdowich i sierocych, cywilnym emerytowanym funkcjonariuszom i robotnikom państwowym, nauczycielom szkół powszechnych, średnich i wyższych, pracownikom kolejowym, dalej wdowom i sierotom po nich, księżom emerytom, jak również osobom, pobierającym zasiłek tytułem daru z łaski, o ile osoby te są obywatelami Państwa Polskiego o ok dotychczas przyznanych dodatków drożynianych i kwartalnych także nadzwyczajnego dodatku drożynianego.

Art. 2. Nadzwyczajny dodatek drożyniany będzie wypłacany miesięcznie i wynosi od dotychczas pobieranych emerytur, pensji wdowich i sierocych jako też darów z łaski, bez dodatków drożynianych i kwartalnych w rocznej kwocie:

a) dla emerytów, wdów i sierot, przebywających na obszarze Państwa, gdzie dodatki drożyniane były już przyznawane:	
do włącznie 400 koron	200%
" " 600 "	100%
" " 1000 "	75%
" " 2000 "	50%
" " 4000 "	20%
b) dla emerytów, wdów i sierot, przebywających na obszarze Państwa, gdzie dodatki drożyniane były dotąd przyznane:	
do włącznie 200 marek	250%
" " 300 "	200%
" " 600 "	150%
" " 1000 "	100%
" " 2000 "	70%
" " 4000 "	30%

Art. 3. Dla ustalenia podstaw wymiaru dla dodatku, unormowanego niniejszą ustawą, od pensji wdów i sierot — pensje te zlicza się razem.

Art. 4. O ileby emerytura, względnie pensja wdowią lub sieroc, jako też dar z łaski wraz z dodatkami niniejszą ustawą unormowanymi, były niższe od najwyższego wymiaru najbliższego niższego stopnia, należy je uzupełnić do wysokości tegoż wymiaru.

Art. 5. Prawo do poboru, ustanowionego niniejszą ustawą, dodatku drożynianego przysługuje tylko tym osobom, które:

- w czasie swej czynności służbowej nie odnosiły się w og. do narodowości polskiej;
- pobierając emeryturę, względnie pensję wdowią z dotychczasowymi dodatkami wyżej 2400 marek, względnie 4800 koron rocznie — nie osiągały nadto z innych źródeł dochodu co najmniej równego powyższemu kwotom.

Art. 6. Wypłata dodatku będzie mogła być dokonana na podstawie przez stronę jedną ową — przy pierwszej wypłacie przedłożonej, a powyższe okoliczności stwierdzającego poświadczenia.

Poświadczenie o nośne wolę od wszelkich opłat wystawiać ma ta zwierzchność gminna, w której osoba pobierająca emeryturę, względnie pensję wdowią lub sieroc, stała zamieszkuje, a stwierdzi je przynależna powiatowa władza publiczna.

Art. 7. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. 8. Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Ministrowi Skarbu.

Marszałek:

Trąpczyński

Prezydent Ministrów:

w z. S. Wojciechowski

Minister Skarbu:

w z. Byrka

3. Celem skuteczniejszego zapobiegania szerzeniu się dezercji, zgodnie z życzeniem Ministerstwa Spraw Wojskowych, zarządza się, aby o pobycie ukrywających się dezertów względnie żołnierzy, podejrzanych o dezercję, niezależnie od zameldowania w posterunku żandarmerji, władze policyjne zaawiały również oficera ewidencyjnego odnośnego powiatu.

4. Podaje się do wiadomości okręgowych i powiatowych komendantów policji, że funkcjonariuszom policji nie przysługuje prawo pobierania żadnych specjalnych opłat za wykonywanie czynności nadzoru nad wię-

źniami w szpitalach i więzieniach o ile czynności te spełniają zmieniające się warty policyjne, obowiązek ten bowiem należy do policji. Jeżeli jednak na skutek warunków miejscowych czynności nadzoru wykonywane stale przez pewien okres czasu funkcjonariusz policji — pobiera on djet mk. 10 dziennie na dobę z funduszu Ministerstwa Sprawiedliwości (okólnik Nr. 3, b. Naczelnej Inspekcji Policji z dn. 20 lutego r. b. Nr. III—5220).

Również policja nie pobiera żadnych opłat przy odstawianiu do aresztów lub więzień osób, aresztowanych z polecenia władz policyjnych, administracyjnych lub sądowych po za przysługującymi funkcjonariuszom policji djetami (okólnik Nr. 6, b. Naczelnej Inspekcji Policji z dn. 20 lutego r. b. Nr. 23.8—19).

Przy konwojowaniu aresztantów z więzienia do więzienia lub sądów na zlecenie władz sądowych, konwojujący funkcjonariusze policji otrzymują djet mk. 10 na dobę dla każdego członka konwoju na rachunek Ministerstwa Sprawiedliwości (okólnik Nr. 3, b. Naczelnej Inspekcji Policji z dn. 20 lutego r. b. Nr. III — 5220).

OKÓLNIAK № 3.

Naczelna Inspekcja Policji Państwowej

Do

Wszystkich Urzędów Policji Komunalnej.

W sprawie konwojowania więźniów wyjaśniam, że na posiedzeniu w dniu 5-m lutego r. b. odbytym w lokalu Sekcji więziennej uchwalono, aby organy Policji Komunalnej nadal konwojowały więźniów aż do czasu zorganizowania specjalnej strazy konwojowej. Konwojowanie kolejami odbywa się bezpłatnie, to jest, że komendant konwoju po okazaniu nakazu otrzyma wolny przejazd, za który w przyszłości Dyrekcja Węzień rozrachuje się z Zarządkiem Kolejowym. Djetu dzienne dla konwoju i aresztantów będą wydawać nadal urzędy Policji Komunalnej z sum awansowanych na wydatki w sumie 10 mk. na dobę dla członków konwoju i 5 mk. dla aresztantów. Djetu dla aresztantów należy wydawać komendantowi konwoju. Rachunek wydatków wraz z kopją odezwy Organu Sądowego należy przestać do Sekcji Węzienniej (Długa № 7) i koszty te będą niezwłocznie pokryte.

Naczelny Inspektor Policji

M. Borzęcki w. r.

5. Na mocy art. 5 i 8 ustawy o policji państwowej znosi się odrębny urząd policji m. Tomaszowa Mazowieckiego: policję m. Tomaszowa Mazowieckiego poddaje się pod kierownictwo powiatowego komendanta policji pow. Brzezińskiego.

Wykonanie powyższego rozporządzenia przeprowadzi okręgowy komendant policji Okręgu Łódzkiego.

Komendant Główn. Policji

w z. M. Borzęcki w. r.

Nacelnik Wydziału

Fr. Kaufman w. r.

MIESIĘCZNA ODPRAWA KOMENDANTÓW OKRĘGOWYCH.

(Ciąg dalszy).

Z raportów komendantów okręgowych ustalono konieczność ustawicznego tłumaczenia organom policji wszelkich wydawanych instrukcji, iżby przy ich stosowaniu pojęli ducha tych przepisów. Klasycznym przykładem formalnego zastosowania przepisu bez zrozumienia jego istoty posłużył tragiczny w wyniku fakt zakomunikowany przez Komendanta okr. Lubelskiego, mianowicie: osobnik aresztowany przez jednego z komendantów policji prowincjonalnej za użycie mu w miejscu publicznym, i przekazany posterunkowemu, po drodze do aresztu usiłował zbiedz. Posterunkowy w myśl instrukcji trzykrotnie wezwał go do zatrzymania się, poczem dał strzał w powietrze. Ponieważ zbiedz nie zatrzymał się, posterunkowy — zawsze w myśl instrukcji działając — strzelił do uciekającego, mierząc w nogi. Ranił go tak nieszczęśliwie, że postrzelony zmarł w kilka dni z powodu upływu krwi. Sędzia śledczy sprawę umorzył, wychodząc z założenia, że policjant działał zgodnie z przepisami prawa.

Wina obciąża w podobnych wypadkach oficera policji, który nie objaśnił posterunkowego co do rodzaju przewinienia aresztanta. Rodzaj tego przewinienia w żadnym razie nie mógł być pociągnąć zastosowania instrukcji o użyciu broni. Ucieczka wiadomego władzom z zamieszkania obywatela, pociągnęłaby za sobą jedynie surowszy wymiar kary.

W sprawie udzielenia urzędnikom służby wewnętrznej prawa noszenia mundura p. Minister wyraził swoją zgodę.